

דברי הכפר

מילים: יעקב גלעד ועידן רייכל

אולי בקרוב, אולי אחרי החגים מי יודע, מי יודע
אולי במקרה כשכבר לא תצפה מי יודע, מי יודע
בדלת הזו או מחוץ לחלון עוד הכול מחכה
בבוקר אחד או בערב כמו זה אתה בטח תראה

ברגע חולף או בגשם שוטף מי יודע, מי יודע
כשכולם ישנים אף אחד לא רואה מי יודע, מי יודע
וגם אם נדמה שהיה ונגמר עוד הכול מחכה
גם אם רע וקשה וקרוב לקצה אתה בטח תראה
אם תשאל אז הלב יענה

ובלילה, בלילה בשעות הקטנות
התפילות הפשוטות מבקשות בלילה, בלילה
לחכות לתשובות כדי למצוא עוד סיבה לקוות

**רגע לפני שבכלל לא תרצה, מי יודע, מי יודע
ולפני שתגיד שכבר לא משנה, מי יודע, מי יודע
ואם הטעם קצת מר ושורף בחזה, אז הכול יחכה
אתה כאן, יש עוד זמן והכול ישתנה, אתה בטח תראה,
אם תשאל אז הלב יענה**

גיליון מס' 2481 * ח' בכסליו תשע"ו * 20 בנובמבר 2015

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

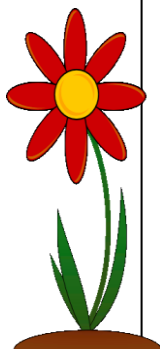
מזל-טוב

22/11	מאיר ריינס רותי גדליזון דנה וויטהם דורון בולדווין (נכד-עמר)
23/11	אדווה כץ
24/11	ריצ'ל פלינק-ג'קסון דורם וולאך ענבל פרנק
25/11	מירית (קוניגיס) ברט דביר בן רשף דורין גולומב (נכדה-מרקוסון) איתי נוימן (נכד-נאי) מיקה מרקוסון
26/11	סמדר חבני עודד אורן (נכד ריינס) מירב דויל (נכדה א. חצור)
27/11	מיכל עדר ענבל אנג'לקוביץ עוז שיינגזיכט (נכד) עמרי יוחנן סלע (נכד) מאיה שובל (נכדה א' שובל)
28/11	רמה זולטי אורלי בן צבי (נכדה)

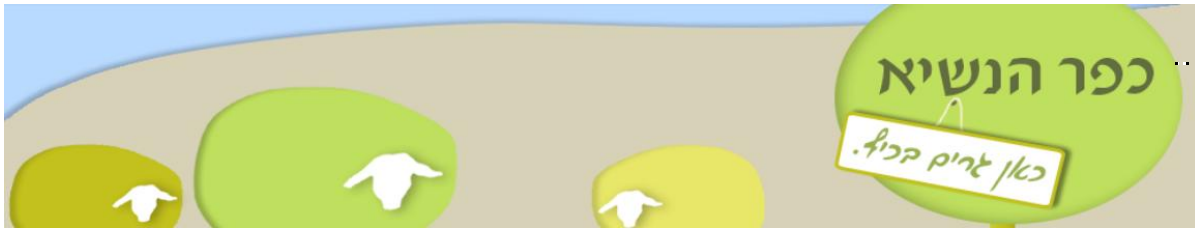
ימי נישואין

22/11 אדווה ואריאל סינה

נזכור

מר ישראל ווייס	9.10.94	בכסלו תשנ"ה	ו
גב' ריינה וולפסדורף	12.84	בכסלו תשמ"ה	טז
יונתן סטיל	7.12.00	בכסלו תשס"א	י
גב"א פיינברג	18.12.08	בכסלו תשס"ט	יא
גב' תמה פוטש	20.11.61	בכסלו תשכ"ב	יב
גב' הרטה וינטר	30.11.85	בכסלו תשמ"ו	יז

קיבוץ כפר הנשיא

עדכון ועדת הביקורת – תוכנית עבודה לשנת 2016

חברים שלום רב,
כחלק מתפקידה, וטרם פתיחת שנת 2016, קיימה ועדת הביקורת ישיבות ודיונים רבים, לצורך בנייה ועדכון של תוכנית ביקורת לקיבוץ לשנת 2016. בהתאם לישיבות הוועדה ולדיונים שהתקיימו בנושא, ולאור פניות חברים שהועברו לחברי הוועדה, החליטה הוועדה על תוכנית ביקורת כדלקמן:

מס'	נושא
1.	בטיחות, ביטחון ושע"ח
2.	ברירת השחייה
3.	בית בלונד
4.	מעקב יישום – חקלאות וחינוך
5.	נציבות פניות חברים
סה"כ תקציב שנתי הינו 300 שעות ביקורת	

ועדת הביקורת מבקשת להבהיר כי תוכנית העבודה מטרתה לשקף בפני הציבור מהם הנושאים שיטופלו במהלכה של שנת התקציב. תוכנית הביקורת מושתתת ברובה על שיקולי הוועדה לטווח ארוך ומתוך ממצאים העולים בתהליכי הביקורת. כתמיד, ועדת הביקורת מזמינה חברים המבקשים להציג נושאים נוספים לביקורת, לפנות בכתב אל מי מחברי הוועדה. יודגש, כי יכול ו-ועדת הביקורת תערוך שינוי ו/או עדכון לתוכנית וזאת בהתאם לצרכי הקיבוץ.

שיתוף הפעולה של החברים וההנהלה חיוני להצלחת הביקורת, על מנת שניפק ממנה את התועלת המירבית.

בברכה,

חברי ועדת ביקורת – אשר איילון (יו"ר), חגית בורשטיין ואביבה אפשטיין.

המבקר הפנימי – עו"ד עזרא מזרחי

ערב מרק'ס והרצאה

החורף כבר כאן וכולכם מוזמנים לערב מרק'ס, שיחמם את האווירה!

ביום חמישי הקרוב - 19.11.15 בשעה 20:30 במועדון

בתכנית: הרצאה של דודיק פוקס - אח אחראי על מקרי טראומה, בחדר המיון בבית"ח זיו בצפת

בנושא: מלחמה ליד הבית – עבודה עם האויב, רשמים מהמפגש עם הפצועים הסוריים

להתראות

צוות גיבוש קהילה

במזל טוב

בת נולדה

לאלון ואורי קוניגיס

מזל טוב לסבתא לצביה

שפע ברכות לכל המשפחה

הז'נה האשותפת.

ראיון עם מיכל דדוש.

השנה בתלתון הבוגר הקמנו מספר צוותים ובניהם צוות "תקשורת". התחלנו בישיבה בה חשבנו ביחד מה אנחנו רוצים לעשות וכיצד. במהלך הישיבה עלו רעיונות רבים אך ברגע שעלה הרעיון של כתבות על הארכיון לכולנו נצצו העיניים. מהר קבענו פגישה עם רחל גינת בספריית הילדים. הפגישה הייתה מעניינת ורחל שמחה מאוד על התעניינותנו והציע כי נכין סידרת כתבות על איך היה להיות ילדים בגילנו בקיבוץ של פעם. הרעיון סחף את כולנו ומהר מאוד קבענו ראיון עם מיכל דדוש שתספר לנו איך היה להיות ילדה בגילנו בכפר הנשיא אז. מיכל קיבלה אותנו בשמחה וריתקה אותנו בסיפורה המעניינים.

מיכל, לאיזו כיתה את שייכת?

"אני בכיתת "הירדן" בניהם היו איתי גם אבנר מרום, רפי פרנק, דליה בוסקילה ואיציק בן דור.

מי הייתה המורה שלך?

"היו לי כמה מורות, הראשונה הייתה אינגה, סבתא של ניב מיטל ועידית (א,ב) מאוד אהבנו אותה. אחר כך ציפי ממושב היוגב ואז יהודית זיסמן שהייתה מאומצת אצל משפחת אבידור."

איפה אכלתם?

"עד שעליתי לכיתה א' היינו ישנים בלילות בגן. למעשה, הכל עשינו בגן בקושי היינו בבית של ההורים. שעות הביקור אם אני זוכרת נכון, היו בין 16:00-18:30, אחר כך היינו חוזרים לגן לאכול ואז לישון. כאשר הייתי בת 7 הופסקה הלינה המשותפת, אז אכלנו ארוחות ערב או בבית או בחדר אוכל. ארוחות בוקר וצהריים אכלנו בכיתה."

במה שיחקתם?

"זה מעניין, היו לנו המון "מחנות" בכל מיני מקומות בקיבוץ, בעיקר מתחת לשיחים, היינו. לוקחים שמיכה וכל מיני קופסאות ועושים לנו "מחנה". גם מאחורי הכיתה שלנו, מה שהיום התלתון הבוגר, היו לנו "מחנות".

שיחקנו גם בקביים, שהכנו מקופסאות שימורים ריקות, קלאס, תופסת, גומי, גולות, ומשחק מיוחד שהמצאנו; "מכשפות" שתופסות ילדים ושמים אותם בכלא. בנוסף, היו לנו המון טיולים, והסתובבנו כל הזמן בחוץ.

סיפור מצחיק?

"לא יודעת כמה זה מצחיק, בטח לא הצחיק את המבוגרים אז, אבל אותנו זה הצחיק. כיתת הירדן נחשבה כיתה לא פשוטה!!! היינו עושים המון צרות למורים ולמטפלות."

"היינו מתחילים ללמוד ב 7:30 ואחרי השיעור הראשון היינו אוכלים ארוחת בוקר. אחר כך היו לנו עוד שיעורים, ארוחת צהריים ואז היינו נחים מנוחת צהריים. היינו ישנים בצהריים עד כיתה ו'! - היו אומרים לנו "פנים לקיר! וללכת לישון!" ב-15:30 היינו קמים לשיעור נוסף.

יום אחד החלטנו לשגע את המורה ולפני השיעור של הצהריים לקחנו שמן, חרדל, מיונז ומרגרינה ומרחנו את כל הלוח של הכיתה בחומרים האלה. המורה נכנסה וראתה את זה, זה ומאוד מאוד כעסה. כעונש היינו צריכים לבוא בשבע בערב לשיעור.

עוד דבר שעשינו, כל יום אחרי ארוחת הצהריים כשניקינו את האזור של חדר האוכל היו מושיבים אותנו בכיסאות במעגל (עד כיתה ו') ומקריאים לנו סיפור בהמשכים שאנחנו מאוד מאוד אהבנו."

אני לא יודעת אם אתם מכירים את הסיפורים "מחניים", "אי הילדים" (אנחנו כן). אנחנו היינו מאוד מושפעים מהסיפורים האלה. למשל, כשסיפרו לנו על "אי הילדים" בנינו מחוץ לכיתה אי של ילדים.

באחד הסיפורים שסיפרו לנו, היה בית על העץ, אני לא בדיוק זוכרת איזה סיפור זה היה, בכל-אופן, רצינו לבנות בית על עץ, והחלטנו שאנחנו הולכים לחפש איפה אפשר לבנות בית על העץ. היה חורף, היינו עם בגדים ארוכים ויצאנו כל הכיתה בהפסקה הגדולה לחפש עץ מתאים. צעדנו לכיוון הבריכה וחשבנו ששם יהיה מקום טוב לבנות בית על העץ. הגענו לבריכה, שמשום מה השער היה פתוח והבריכה הייתה מלאה במים, נכנסנו למתחם - אני לא יודעת בדיוק מה היה, יש כל מיני גרסאות, אבל ליאורה (אחות של מיקי קורן), נדחפה למים, או שהיא קפצה בעצמה. היא הייתה הראשונה וכולם קפצו אחריה. באותו זמן עברה שם יעל נמינוב (ז"ל) שהייתה אז גננת בגן-שקד, וכשהיא ראתה אותנו בתוך המים היא צעקה עלינו, אנחנו לקחנו את הרגליים וברחנו מהר מהר ככל שיכולנו עם הבגדים הרטובים. כמובן שאיחרנו לשיעור. היה זה שיעור אנגלית עם עדנה קולינס, חטפנו צעקות. עמדנו ככה בכיתה, אני זוכרת את זה, כולנו נוטפים מים, ואז אמרו לנו: "אתם הולכים עכשיו לכבס את הבגדים!". כמובן שעשינו מזה חגיגה, כיבסנו הכל בגיגיות ותלינו את הבגדים בחוץ על

הגדר והעצים, רשמנו שלטים: "תחתונים במאה לירות" (לא היה אז שקל).
איימו עלינו כי כעונש לא נצא לטיול שנתי ובסוף לא עשו לנו דבר.
אלו שני סיפורים שאני זוכרת במיוחד אבל היו עוד הרבה.

איפה ישנתם בלילה?

"עד גיל 7 ישנתי בלילה בגן. עם המעבר שלי לכיתה א', עברנו בקיבוץ ללינה משפחתית וישנתי בבית ההורים. בגיל 15 בערך יצאנו לחדרי נעורים."

איך זה הרגיש לא לישון עם ההורים?

"אני זוכרת רק דברים מצחיקים מהלינה המשותפת. בתחושה, כמעט ולא היו מבוגרים בזמן שישנו. הם היו משכיבים אותנו ואז הולכים, והיינו לבד, עד ששומר הלילה היה מגיע בסביבות השעה שתיים-עשרה בלילה. השומר היה ישן באמצע הגן, על מיטה מתקפלת, עד 05.00 בבוקר. המטפלת הראשונה הייתה מגיעה רק בסביבות השעה 06.30.

פעמים רבות, עד ששומר הלילה היה מגיע היינו משתוללים, משחקים עם הקוביות, עולים על השיש במטבח, פותחים את הארונות, היינו עושים המון שמח. אבל היו ילדים שהיה להם מאוד מאוד קשה, הם היו בורחים לבית ההורים. לרוב, ההורים היו מחזירים אותם. היו כאלה שפחדו מהתנים שייללו. בנוסף היו לנו תקריות עם עכברים וחתולים, שיללו מתחת לחלונות הגן. במיטה שלי היה פעם עכבר. אני לא זוכרת את עצמי סובלת. יש לי דווקא זיכרונות טובים מהלינה המשותפת.

מי שמר על הקיבוץ?

"כאשר אני מסתכלת על זה היום כאדם מבוגר, אני מאוד המומה מכך שהמבוגרים השאירו אותנו המון לבד. כמו שאמרתי, היו משכיבים אותנו לישון, כל הורה היה מגיע להשכיב את הילד שלו. עד ששומר הלילה היה מגיע, היה זמן ארוך שילדים היו נשארים לבד.

מבחינת הביטחון הכללי, כשהייתי בת 7 הייתה מלחמת ששת הימים אבל אני שוב, לא זוכרת את הקטעים המפחידים, אלא דווקא את הקטעים היפים. היינו ביחד במקלטים, אני זוכרת שהייתה לנו קבלת שבת במקלט, שנמצא ליד הבית היום של עמית חייט.

אני זוכרת את לו סגל, סבא של יניב, מיטל ועידית, אביה של מיכל גלוק, שם קסדה על ראשו עליה, שני נרות שבת דולקים והוא רוקד."

המחקר שלנו הוא על איך היה להיות בגילנו בקיבוץ של פעם, תוכלי אולי קצת לספר לנו על החוויה האישית שלך מהגיל הזה?

בעיקר אני זוכרת את עצמנו כל הזמן יחד -הכיתה הייתה המרכז של החיים שלנו... לא הייתה אז טלוויזיות בבתים ובטח לא היו משחקי מחשב. היינו משחקים הרבה משחקי שולחן שאתם מכירים- מלחמה, זיכרון, דוקים, דמקה דברים פשוטים והיינו המון המון בחוץ..."

"או שהיינו בכיתה או שהיינו משקים בשכונה, אז היה "שכונות". השכונה שאני גרתי בה נקראה "שכונת הכדור- רגל" כי היה דשא מאוד גדול וכל אחת צ' היו משחקים עליו כדורגל.... לא היו הרבה מכוניות בתקופה הזו והכביש בין כפר הנשיא לראש-פינה היה שקט יחסית יצאנו הרבה לטיולים על הכביש, ובנוסף, היינו ממציאים הרבה משחקים משלנו."

מיכל הראתה לנו מספר חפצים מאוד מעניינים ששמרה מפעם וסיפרה לנו קצת עליהם.

הפעמון- בעזרתו היו קוראים לילדים, לשיעור, לארוחה ...

טלפון מחוגה- לא היו טלפונים בבית (ובטח שלא טלפונים ניידים) הייתה פינה בחדר אוכל ושם היה מונח הטלפון.

בנוסף הראתה לנו מיכל מספר תמונות מפעם, היה מעניין לזהות את האנשים שהיו אז ילדים וכמו כן גם לזהות את המקומות כשהם צבועים בשחור- לבן.

ילדי תלתון בוגר והמדריכים

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

הסימן הסימון והמסמנים...

מעשה בנציג הרפובליקה ז'אן-פול מישל
ופייר-פרדריק מוחמד הבלגי מבריסל
ויורגן משבדיה, ואינגה מנורבגיה,
פיליפ-פּוֹץ הבריטי ואנה שטינקסן הדנית
נציגיה הנוכחיים של הגזענות האירופאית המודרנית...
שהיו מסובין אי-שם ביבשת
ודנים בפנים חמורי סבר וארשת
בהצעה שתלמד את ישראל סוף-סוף לקח
כדי שתוכל לשכון בשלום לבטח...

הנציג הגרמני אמר: כדאי לסמן בטלאי צהוב
ניסינו את זה בעבר וזה עבד ממש טוב...
הנציג ההולנדי אמר: גם לי יש רעיון!
במרכז הטלאי להדגיש את יוד לסימון יהודה ושומרון
תרם גם הנציג הפולני את חלקו: מספר חקוק לטובת הבר-קוד רצוי
זה יכול לעניות דעתי לסייע מאוד למלאכת הזיהוי...
אינני רוצה להתרברב ולהשוויץ
אבל זה הצליח לנו בגדול באושוויץ...

הנציג הסקנדינבי התפתל מעט בכסאו ואמר: "יש להניח
יהיו שיחשבו שהסימון המוצע - מאנטישמיות מסריח"
הנציג האיטלקי הוסיף בחיוך מבדח
"נו טוב - הרי על טעם וריח אין מה להתווכח"...
"גם לי" הוסיף הנציג מדרום-מערב היבשת "יש רעיון נחמד,
זה לא הכי סימפטי ונעים, אך עבד מצויין אצלנו בזמן גירוש ספרד..."

הנציג הטורקי שישב אמנם רק בעמדת משקיף
אמר במבטא מצחיק, אבל בטון רציני ותקיף:

הסימון חייב לבלוט בראש חוצות
שיכאיב להם בסגנון "אקספרס של חצות" ...
מה שעשינו בעבר לארמנים, מה שאנו עושים היום לכורדים
כדאי ורצוי לעשות גם למתנחלים היהודים...

ניגש לחבקו חיבוק אמיץ, יהודי - ישראלי משלנו, "שמאלן נאור"
"הרי אני מפציר בכם" – אמר - "לעשות זאת כבר מעל שנות דור...
זה הצעד היחיד שבטוח יעזור, להביא שלום ולמנוע טרור...
לגרש את המתנחלים בני החושך, לטובת מבשרי החופש והדרור...
סמנו ידידי, סמנו בשני ידיים
מוצרים מרמת הגולן, בקעת הירדן, גוש עציון וירושלים
סמנו את "אמגזית" מגוש עציון, סמנו מים המלח את מוצרי "אהבה"
סמנו קול קישוא, כול חציל, כול פלפל שגדלים בבקעה
סמנו הכול, חבריי ואני הכנו עבורכם רשימה ארוכה*
"רב-בריש", "עוגיות "עבאדי", חלווה וממתקים של "אחוזה"
סמנו באותיות קידוש לבנה, סמנו ותבוא עליכם הברכה...
ואל תשכחו לסמן גם את יקבי רמת הגולן
וסמנו את "סלטי שמיר" המיוצרים באזור תעשייה ברקן
ואת "סודה סטרים" מאזור תעשייה אדומים
אז מה יפוטרו כמה מאות פועלים פלשתינים...
האמצעים כידוע את המטרה מקדשים
אך עשו לי טובה - תהיו הפעם, ממש נחوشים..."

הנוכחים הקשיבו לדובר הנמלץ במעט במבוכה
"איזה מזל" - אמרו לו - "שיש עדיין "יהודונים" כמותך
מה היינו עושים? איך היינו מסתדרים ללא עזרתך???
אם אנחנו אנטישמיים, אז מה בעצם אתה???"
כך נמשך הדיון שעה ארוכה בשקט, סדר ונימוס
רעיונות נזרקו לחלל האולם ללא כול מורא או היסוס
עד שלפתע הופיעו שליחי דאע"ש בפרץ בפתח
ובלי להרבות במילים, הודיעו: רבותינו זה רצח!!!
ולפני שהספיק הפורום הלז לכתוב דברי סיכום
נשמעה מבחוץ קריאת "אללה אכבר" ו...בוםםם...

* (אל) תחפשו באינטרנט את הרשימה המלאה שהכינו אנשי "גוש שלום"

אבי

לתושבי קיבוץ כפר הנשיא שלום רב,
הנדון: שינוי תדירות איסוף פסולת הפח הירוק
כחלק ממהלך הפרדת הפסולת במקור, מפחיתה המועצה האזורית הגליל
העליון את
תדירות פינוי הפח הירוק מפעמיים בשבוע לפעם אחת בשבוע, וזאת בעקבות
הפרדת
הפסולת לשלושה זרמים, ושימוש הולך וגובר בפח החום לפסולת האורגנית
ובפח
הכתום לפסולת האריזות.
החל מה 1.12.15 - נחל בפינוי הפח הירוק פעם אחת בשבוע.
הפח הכתום נאסף אחת לשבועיים, והפח החום אחת לשבוע.
צוות התברואה מחויב לעקוב אחר קצב מילוי הפחים, ובמידת הצורך יגיב
לצרכים.
**אנו מבקשים להודות לכם על שיתוף הפעולה בהפרדת הפסולת
ולחזק את ידכם בהמשך העשייה.**
צוות המיחזור במועצה

זהירות! כלבים נובחים, ומחרב.... בכל מקום

לידיעתכם: עדיין ניתן לשלוח לעלון שלנו, תגובות, השגות, התנצלויות,
עצות והצעות.

וסתם מחשבות ומסקנות והצעת פתרונות...ועוד...

kei מקומם של הכלבים בקיבוץ.

kei: שמחת בעלי כלבים מול צער שכנים ועוברים ושבים.

kei: למי זה בכלל איכפת

kei: מי בכלל שומר עלינו?

שושנה שרקי בשם קהל רב של סובלים ושותקים.

Green Mamba

Forest Cobra

Puff Adder

Green Anaconda

Monocled (Thai) Cobra

Albino Burmese Python

Gaboon Viper

Village Voices 20.11.15

Yfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 5 - #46

Mazal Tov to Ori & Alon Koenegis

On the birth of their first child, a *daughter*.

Congratulations to grandma *Zvia Koenegis* and all the family.

Birthdays:

22.11	Meir Raines	23.11	Adva Katz
	Ruti Gedalizon	25.11	Mirit (Koenegis) Bart
	Donna Whitham		Dvir Ben-Reshef
	Doron Baldwin (Amar grandson)		Doron Golomb (Marcuson g/daughter)
24.11	Rachel Flink-Jackson		Itai Neuman (Ney grandson)
	Doram Wallach		Mika Marcuson (granddaughter)
	Inbal Frank		
26.11	Smadar Habani	27.11	Michelle Eder
	Oded Oren (Raines grandson)		Inbal (Amar) Angelkowitz
	Merav Doyle (E.Hatzor g/daughter)		Oz Scheingezicht (grandson)
28.11	Rama Zolti		Ohmre Yochanan Sela (grandson)
	Orli Ben-Zvi (granddaughter)		Maya Shuval (U.Shival g/daughter)

Anniversaries

22.11	Adva & Ariel Cina
-------	-------------------

Commemorations:

09.10.94	Mr. Yisroel Weiss	כסלו תשנ"ה	ו'
10.12.84	Mrs. Raina Wolfsdorf	כסלו תשמ"ה	ט"ז
07.12.00	Jonathan Steel	כסלו תשס"א	י'
18.12.08	Mrs. Ann Feinberg	כסלו תשס"ט	י"א
20.11.61	Mrs. Tama Potasz	כסלו תשכ"ב	י"ב
30.11.85	Mrs. Herta Winter	כסלו תשמ"ו	י"ז

Oversight Committee

The oversight committee is now planning its program for the coming year (2016). After several meetings and according to the express wishes of members we now have a list of objectives for inspection.

No.	Subject
1	Security, Safety and emergency preparedness
2	Swimming Pool
3	Beit Blond
4	Agriculture and Education - continued oversight
5	Members commission requests
Our annual budget covers 300 hours of inquiry.	

The oversight committee wants the public to know in advance which topics will be evaluated during the coming fiscal year. We also invite others to suggest subjects for further evaluation. It is possible that there will be a change in our list according to Kfar Hanassi's needs.

Full cooperation with all branches and the steering committee is necessary in order to derive maximum benefit from our work.

Oversight Committee Members: Asher Ayalon (CP), Hagit Burstein, Aviva Epstein

Childrens Houses in the Past

An interview with Michal Dadush.

This year the older grade school children formed various teams to work on the topic of communications. When the suggestion of the archives came up we blinked in astonishment: of course, we'll ask Rachel Ginat what it was like to be a child here before families lived together!

Our conversation with her was most interesting and she suggested that we interview Michal Dadush, our ex Kindergarten teacher who also grew up here.

What class were you in?

Hayarden class, together with Avner Merom, Raffi Frank, Dalia Bouskila and Itzik Ben-Dor.

Who was your teacher?

Our 1st and 2nd grade teacher was Inge Sgeal (Yaniv, Meytal and Idit's grandmother). After that there was Tzippi from Moshav Yogev and then Yehudit Zissman (who was adopted by the Avidors)

Where did you eat?

While we were still in kindergarten we ate, slept and did everything in the kindergarten. We were actually home only between 16:00 - 18:30. Then we would go back to the kindergarten to have dinner and go to bed. When I was 7 we went over to Family Living and then we had dinner at home or in the dining hall, but still had breakfast and lunch in the class houses.

What games did you play?

We had various 'camps sights' - like under the bushes. We would take a blanket and some boxes and set up a camp sight, we would also make stilts out of old tin cans and walk around on them, catch, hopscotch, jump rope, marbles, and one we really loved called 'witches' where would chase and catch someone and put the in 'prison'. We also played outdoors a lot and did a lot of hikes.

...A Funny Story?

Well it certainly wasn't funny to the grownups but we were known as a 'troublesome' class. We had lessons starting at 7:30. then breakfast, more lessons and lunch and something called 'afternoon rest', another lesson at 15:30 and then home. We acutally has 'afternoon rest' periods until 6th grade! One day we took oil, mustard, mayonaise and marg - mixed them all together and covered the entire blackboard with the mess. When the teacher came in and saw it she was furious. As a punishment we had a 'makeup' lesson at 19:00 .

Another thing: after we cleaned up the dining area at lunchtime, we would arrange the chairs in a circle (until 6th grade!) and we would have a serialized story reading (which we actually liked). I don't know if you know the stories of Two Camps or The Childresn's Island, but we did and the had a great effect on us - we actually built our own Children's Island outside the classroom! We got the idea tht we wanted to build a tree house from one of stories (can't remember which book) and decided to look for the likely candidate for the tree house. During the afternoon break we went walking through the patchs and when we got too the pool found that the gate was unlocked even though it was winter and the pool was full of water. I don't remember if Leora (Micki Koren's sister) jumped or fel into the

pool, but we all jumped in after her and were having a good time until Yael Menenoff (Z"L) who was Shaked Kindergarten's teacher found us and started screaming at us. We got out fast and streaming wet ran for the class, where we were already late for our lesson, which was English with Edna Collins. She also yelled at us and told us that we would have to wash our clothes immediately and we made a fun game of it. As a punishment they told us we might not be allowed to go on the Annual Hike, but in the end nothing happened.

Where did you sleep at night?

Until age 7 I slept in the kindergarten. In first grade we started sleeping at home and from that time on until I was 15 that's where I slept and then went out to sleep in communal room with my classmates.

How did it feel not to sleep with your parents?

I only remember funny things and the fact that adults were practically absent from our territory and we were left alone. The night watch was from midnight to 5 and he or she had a camp bed to rest on. The first caretaker would only come in at around 6:30. Lots of time we would be messing around until the night watch came over, or make a mess of the clothes closets. There were also some kids who had were afraid when they heard the jackals howl, or heard the rats and mice moving around the roof. I even had a mouse in my bed once. I don't remember suffering and even enjoyed sleeping with my classmates.

Who watched over or policed the kibbutz?

Today as an adult I'm almost shocked at how much we were left on our own. Every parent would show up to put his own child to sleep. But once story time and rituals were complete, we were on our own a long time before the night watch showed up. When I was seven was also the year of the Six Day War, but don't remember anything especially frightening about it. We did do Kabbalat Shabbat in the shelter by Amit Chait's house. I remember Lou Segal (Yanit, Leytal & Idit's grandfather) with a helmet on his head dancing around and lit candles glittering in the shadows.

Can you tell us what it was like to be our age in the kibbutz 'of old'?

The class and my classmates were always the central interest on my time. We would play loads of board games: checkers, dominos, pick up sticks, etc. Or we would play outside and I remember playing a lot of soccer on the grass behind our house with the neighborhood kids.

Michal showed us some objects that she had preserved from her childhood:

A bell which was rung to call the children into class, mealtimes etc.

An old dial telephone - used in the old dining hall when there was only one phone in the kibbutz and certainly no mobile phones...

A scrapbook of pictures and we had to guess who the children were today.

The Older Children's House (4th - 6th grades)

REGIONAL COUNCIL - Trash Removal

Starting 01.12.15:

The green receptacles (trash) will be collected and emptied only once a week.

The brown (compost) bins will also be emptied once a week.

The orange (packaging) bins will be emptied once every two weeks.

The sanitation workers are supposed to keep track of the rate at which the bins fill and, if necessary, will change the schedule according to need.

We thank you for your cooperation in separating your trash and hope it will continue.

The Recycling Staff

CAREFUL - Dogs bark and do their 'duty' everywhere....!

We're still accepting reactions/suggestions to our 'doggy problem'.

Just some subjects to think about:

- What is the dog's place in the kibbutz?
- Who compares happiness of a dog owner vs the disruption to the neighbors?
- Who really cares?
- Who's in charge here?

Shoshanna Sharkey and many other nameless neighbors